

Sygn. akt VIII U 447/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2018 r. w Gliwicach

sprawy M. H. (H.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 2 lutego 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 447/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 lutego 2017 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. H. prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ nie wskazał on wynagrodzeń przypadających w całości lub w części po przyznaniu emerytury z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatniego 20-lecia przypadającego przed rokiem złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury lub dowolnie wybranych 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez przyznanie mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, że nie może ponosić ujemnych konsekwencji obowiązujących w latach minionych przepisów pozwalających na nieprzechowywanie dokumentów dotyczących uzyskiwanych zarobków i wynikających z tego składek na ubezpieczenie społeczne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. H. urodził się (...) Z wykształcenia jest górnikiem. W(...) zawarł związek małżeński.

Ubezpieczony pracował:

a) w KWK (...) od 27 czerwca 1956 r. do 29 czerwca 1963 r.

b) w KWK (...) w K. od 11 lipca 1963 r. do 15 lipca 1975 r., z tym że:

- od 11 lipca 1963 r. do 21 października 1963 r. jako młodszy górnik pod ziemią,

- od 22 października 1963 r. do 5 września 1974 r. jako górnik pod ziemią,

- od 6 września 1974 r. do 15 lipca 1975 r. jako górnik przodowy pod ziemią.

c) w Zakładach (...) w R. od kwietnia 2000 r. do października 2002 r. jako pracownik budowlany.

W okresie zatrudnienia w KWK (...), dowołuający pracował w systemie III zmianowym oraz w niedziele.

Decyzją z dnia 27 października 1975 r. przyznano ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu wypadku przy pracy od 16 lipca 1985 r.

Wysokość emerytury ubezpieczonego została ustalona w decyzji przyznającej mu prawo do emerytury od 16 sierpnia 1984 r. na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z ostatnich 12 miesięcy, tj. od maja 1983 r. do kwietnia 1984 r..

Następnie wysokość emerytury została ustalona w decyzji przyznającej prawo do emerytury od 1 stycznia 1987 r. na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z ostatnich 12 miesięcy, tj.: od stycznia 1986 r. do grudnia 1986 r. Od 1 listopada 1991 r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 319,13% został zmniejszony do 250%.

W dniu 19 grudnia 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek do organu rentowego o ponowne ustalenie emerytury na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej.

W dniu 2 lutego 2017 r. organ rentowy wydał decyzję odmowną o treści jak wyżej.

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

W trakcie postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego Z. T. na okoliczność odtworzenia wynagrodzenia odwołującego za okresy nieudokumentowane w oparciu o akta osobowe, przepisy branżowe, a następnie wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w najkorzystniejszym wariantcie na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwzględnieniem zarobków przypadających w części po przyznaniu świadczenia. Sąd dopuścił również dowód z opinii uzupełniającej na okoliczność odtworzenia wynagrodzenia odwołującego za okresy nieudokumentowane przy założeniu, że w okresie zatrudnienia w KWK (...) do grudnia 1976r. odwołujący pracował w systemie 3 zmianowym (1/3 dniówek w ciągu miesiąca na zmianie porannej, popołudniowej i nocnej) i za pracę na zmianie popołudniowej i nocnej przysługiwał odwołującemu dodatek zgodnie z przepisami branżowymi. Ponadto biegły - jako zarobki przypadające po przyznaniu świadczenia winien uwzględnić zarobki uzyskane przez odwołującego w 1986r. z pominięciem zarobków uzyskanych w 2001r. Biegły powinien również w sposób prawidłowy wyliczyć wysokość deputatu węglowego przysługującego odwołującemu z uwzględnieniem, że odwołujący zawarł związek małżeński 14.03.1964r.

(...) SA nie posiada dokumentacji płacowej ubezpieczonego sprzed 1980 r.

Okresy zaszeregowania ubezpieczonego w latach 1963-1977 i dodatki przysługujące wg przepisów branżowych kształtowały się w następujący sposób:

Okres	Kategoria zaszeregowania/ pozycja	Stawka płacy zasadniczej w złotych	Dodatek za niedziele i święta	14-ta pensja	Karta Górnika	
od	do	dzienna				
1963-07-11	1964-10-21	IX kat. poz. 55	56.00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta - art. 17 ZUP z 01.04.1957 roku		20% - okres pracy ponad 5 lat - ustalone na podstawie Uchwały Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 roku w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym "Monitor Polski nr A-100 po: (...) " oraz biorąc pod uwagę par. 14 załącznika nr 1 do ZUP z 1957 roku.
1964-10-22	1968-11-30	IX kat. poz. 56	60.00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta - art. 17 ZUP z 01.04.1957 roku		20% - okres pracy ponad 5 lat - ustalone na podstawie Uchwały Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 roku

						w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym "Monitor Polski nr A-100 po: (...)" oraz biorąc pod uwagę par. 14 załącznika nr 1 do ZUP z 1957 roku.
1968-12-01	1974-01-31	V	106,00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta - art. 17 ZUP z 01.04.1957 roku		stawka dzienna 14.40 zł - okres pracy ponad 5lat - ustalone na podstawie załącznika nr 10 do protokołu dodatkowego nr 265/PW z dnia 5.12.1968r. Kategoria zaszergowania V
1974-02-01	1974-09-05	V	106,00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta - art. 17 ZUP z 01.04.1957 roku	od 1974 w łącznej kwocie doliczonej w grudniu każdego roku. Liczone jako 8,5% sumy wynagrodzeń stałych za cały rok.	od lutego 1974 roku stawka dzienna 29.00 zł - okres pracy ponad 10-20 lat pracy - ustalone na podstawie protokołu dodatkowego nr 342/PW z dnia 24.01.1974r. Kategoria

						zaszeregowania V.
--	--	--	--	--	--	-------------------

1974-09-06	1974-12-31	IX	184.00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta - art. 17 ZUP z 01.04.1957 roku	od 1974 w łącznej kwocie doliczonej w grudniu każdego roku. Liczone jako 8,5% sumy wynagrodzeń stałych za cały rok.	stawka dzienna 42,00 zł - okres pracy ponad 10-20 lat pracy - ustalone na podstawie protokołu dodatkowego nr 342/PW z dnia 24.01.1974r. Kategoria zaszeregowania IX.
1975-01-01	1975-07-15	IX	184.00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta - art. 8 UZP dla PW z 01.01.1975 roku	od 1974 w łącznej kwocie doliczonej w grudniu każdego roku. Liczone jako 8,5% sumy wynagrodzeń stałych za cały rok.	42.00 zł podwyższone o 100% - okres pracy 10 - 20 lat - zgodnie z par. 25 pkt. 1-8 oraz tabelą nr 2 załącznika nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy dla P. Węglowego z dnia 1 stycznia 1975 roku - V kategoria zaszeregowania
1976-05-05	1976-09-30	V	80.00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta - art. 8 UZP dla PW	od 1974 w łącznej kwocie doliczonej w grudniu każdego roku. Liczone jako	9,30 zł - okres pracy ponad 5 lat - zgodnie z par. 25 pkt. 1-8 oraz tabelą nr 4 załącznika nr

				z. 01.01.1975 roku	8,5% sumy wynagrodzeń stałych za cały rok.	1 do Układu Zbiorowego Pracy dla P. Węglowego z dnia 1 stycznia 1975 roku - V kategoria zaszeregowania
1976-10-01	1977-03-31	V	136,00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta-art. 8 UZP dla PW z 01.01.1975 roku	od 1974 w łącznej kwocie doliczonej w grudniu każdego roku. Liczone jako 8,5% sumy wynagrodzeń stałych za cały rok.	34,80 zł podwyższone o 100% - okres pracy ponad 20 lat - zgodnie z par. 25 pkt. 1-8 oraz tabelą nr 2 załącznika nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy dla P. Węglowego z dnia 1 stycznia 1975 roku - V kategoria zaszeregowania.
1977-04-01	1977-04-30	VI	148.00	100% dodatku za każdą godzinę pracy w niedziele i święta - art.. 8 UZP dla PW z 01.01.1975 roku	od 1974 w łącznej kwocie doliczonej w grudniu każdego roku. Liczone jako 8,5% sumy wynagrodzeń stałych za cały rok.	39,00 zł podwyższone o 100% - okres pracy ponad 20 lat - zgodnie z par. 25 pkt. 1-8 oraz tabelą nr 2 załącznika nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy dla P. Węglowego z dnia I stycznia 1975 roku - VI

1975	35 880	16 380	4 232	1 196	3 588	4 801,82	2 566,67	68 644,49
1976	23 782,88	7 583,27	2 552	792,76	2 378,29	2 883,04	2 933,33	42 905,57
1977	16 602,16	6 927,16	(...)	-	-	2 140,78	1 466,67	28,793,13

Za lata 1977-1986 , 2000-2002 uwzględniono dane z druków rp-7.

Stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy za lata 1963-2002 kształtuje się w następująco:

Lp.	za rok kalendarzowy	zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (w zł)	kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego za rok kalendarzowy (w zł)	stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy (w %)
1	1963	13 069,44	21 156,00	61,78
2	1964	31 424,56	21 792,00	144,20
3	1965	33 520,00	22 404,00	149,62
4	1966	33 520,00	23 208,00	144,43
5	1967	33 520,00	24 192,00	138,56
6	1968	35 406,00	25 272,00	140,10
7	1969	53 704,00	26 088,00	205,86
8	1970	52 220,00	26 820,00	194,71
9	1971	54 104,00	28 296,00	191,21
10	1972	54 740,00	30 108,00	181,81
11	1973	58 895,33	33 576,00	175,41

12	1974	98 948,00	38 220,00	258,89
13	1975	68 644,49	46 956,00	146,19
14	1976	42 905,57	51 372,00	83,52
15	1977	122 987,13	55 152,00	223,00
16	1978	152 232,00	58 644,00	259,59
17	1979	162 779,00	63 924,00	254,64
18	1980	193 593,00	72 480,00	267,10
19	1981	255 147,00	92 268,00	276,53
20	1982	374 240,00	139 572,00	268,13
21	1983	606 441,00	173 700,00	349,13
22	1984	591 445,00	202 056,00	292,71
23	1985	699 055,00	240 060,00	291,20
24	1986	990 433,00	289 140,00	342,54
25	2000	1 085,28	23 085,72	4,70
26	2001	3 325,00	24 742,20	13,44
27	2002	954,65	25 598,52	3,73

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru dla ubezpieczonego w wariantcie za najlepsze 20 lat w całym okresie zatrudnienia kształtuje się w następujący sposób:

Lp.	za rok kalendarzowy	zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na	kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia	stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za
-----	---------------------	---	---	--

		ubezpieczenie społeczne (w zł)	ogłaszanego za rok kalendarzowy (w zł)	rok kalendarzowy (w %)
1	1964	31 424,56	21 792,00	144,20
2	1965	33 520,00	22 404,00	149,62
3	1966	33 520,00	23 208,00	144,43
4	1969	53 704,00	26 088,00	205,86
5	1970	52 220,00	26 820,00	194,71
6	1971	54 104,00	28 296,00	191,21
7	1972	54 740,00	30 108,00	181,81
8	1973	58 895,33	33 576,00	175,41
9	1974	98 948,00	38 220,00	258,89
10	1975	68 644,49	46 956,00	146,19
11	1977	122 987,13	55 152,00	223,00
12	1978	152 232,00	58 644,00	259,59
13	1979	162 779,00	63 924,00	254,64
14	1980	193 593,00	72 480,00	267,10
15	1981	255 147,00	92 268,00	276,53
16	1982	374 240,00	139 572,00	268,13
17	1983	606 441,00	173 700,00	349,13
18	1984	591 445,00	202 056,00	292,71

19	1985	699 055,00	240 060,00	291,20
20	1986	990 433,00	289 140,00	342,54
SUMA:	4 616,90			
Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury (suma wskaźników : 20)	230,84%			

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, aktach osobowych ubezpieczonego; pisma (...) SA z 28 kwietnia 2017 r. (k.12); druku rp-7 (k.18); zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie w dniu 19 stycznia 2018 r. (k.82); opinii biegłego sądowego Z. T. z dnia 21 września 2017 r. (k.26-67) wraz z opinią uzupełniającą z dnia 14 marca 2018 r. (k.99-113); zeznań świadka W. K. złożonych na rozprawie w dniu 14 marca 2018 r. (k.95); zeznań świadka E. R. złożonych na rozprawie w dniu 14 marca 2018 r. (k.95-96).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków W. K. i E. R. uznając je za spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym, zatem znali specyfikę jego pracy. Ich zeznania przyczyniły się do sformułowania tezy dowodowej i dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej sporządzonej przez biegłego sądowego. Niemniej jednak wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w dalszym ciągu był niższy niż 250%.

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii sporządzonych przez biegłego Z. T.. W ocenie Sąd opinie są spójne, logiczne i precyzyjne. Biegły obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w najkorzystniejszym wariantcie, przy uwzględnieniu zachowanej dokumentacji płacowej oraz przepisów branżowych. Do obliczeń uwzględniono tylko te składniki, co do których jest pewność, że ubezpieczony je otrzymywał, tj. wynagrodzenie zasadnicze, Kartę Górnika, deputat węglowy, dodatek za niedziele i święta, dodatek za prace poza I zmianą (zmiana popołudniowa), dodatek za pracę w nocy i 14-pensję. Innych składników nie uwzględniono, ponieważ nie ma dowodów na to, że ubezpieczony je otrzymywał.

Sąd oddalił wnioski dowodowe zawarte w piśmie przygotowawczym ubezpieczonego z 28 czerwca 2018 r. Wbrew twierdzeniom ubezpieczonego, w sprawach o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej nie jest dopuszczalne odtwarzanie przez biegłego sądowego wynagrodzenia metodą porównawczą, tj. przy uwzględnieniu zarobków innych osób zatrudnionych na porównywalnym stanowisku, w porównywalnym okresie. Nie jest możliwe odtworzenie wynagrodzenia ubezpieczonego na podstawie akt innego pracownika. Podkreślić należy, że w sprawie, w której dokonuje się obliczenia wysokości emerytury, rzeczą sądu jest dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wskazane muszą być w sposób niebudzący wątpliwości w ściśle określonej kwotowo wysokości (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego (...) z 6 sierpnia 2015 r., sygn. akt III AUa 1878/14). Nie mogą one opierać się na wartościach hipotetycznych.

Sąd uznał materiał dowodowy za wiarygodny, kompletny i pozwalający na poczynienie ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. H. nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadza się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2017.1383 j.t.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Szczegółowe zasady postępowania w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r.

w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412). Rozporządzenie to w § 21 pkt 1 przewiduje, iż środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Powyższy przepis zakłada istnienie optymalnych warunków, tj. wymaga, by zachowała się dokumentacja płacowa pracodawcy. Natomiast w sytuacji, gdy nie zachowała się stosowna dokumentacja płacowa, wysokość zarobków może być ustalona na podstawie dokumentacji zastępczej z akt osobowych pracownika (np. umów o pracę, angaży, wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej oraz innych pism dotyczących zatrudnienia, które zawierają informacje o wynagrodzeniu), a także zeznań świadków.

W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r., sygn. akt II UKN 186/97, OSNP 1998/11/342, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006r., sygn. akt I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257). Niemniej jednak zarobki za poszczególne lata muszą być wykazane w sposób niebudzący wątpliwości, w ściśle określonej kwotowo wysokości. Nie jest natomiast możliwe przeliczenie wysokości emerytury w oparciu o hipotetyczne lub uśrednione wysokości zarobków. Zatem – jak już to wskazano wcześniej - kwestia pobieranego wynagrodzenia musi zostać udowodniona w sposób bezwzględny, a tylko dokumentacja stanowi precyzyjny dowód w zakresie wysokości wynagrodzenia w postępowaniu sądowym.

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego Z. T. wraz opinią uzupełniającą. Do obliczeń zostały uwzględnione wyłącznie te składniki, co których jest pewność, że ubezpieczony je otrzymywał. Znajduje to swoje odzwierciedlenie w dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy. Tym samym do obliczeń uwzględniono takie składniki jak: wynagrodzenie zasadnicze, Karta Górnika, deputat węglowy; dodatek za niedziele i święta, 14-tą pensję, dodatek za pracę poza I zmianą (zmiana popołudniowa) oraz dodatek za pracę w nocy. Fakt otrzymywania

tych składników jest bezsporny, z kolei ich wysokość wynika z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz przepisów branżowych. Sąd orzekający wskazuje, że odtworzenie hipotetycznego wynagrodzenia może być dokonane tylko i wyłącznie na podstawie pewnych składników wynagrodzenia. Nie mogą to być obliczenia hipotetyczne, które zostałyby dokonane na podstawie zeznań świadków czy akt pracowniczych innego pracownika. Podkreślić należy, że za podstawę wymiaru emerytury przyjmuje się kwotę udowodnioną przez ubezpieczonego, która niekoniecznie musi odpowiadać wysokości faktycznie uzyskanego wynagrodzenia, gdyż na niektóre składniki wynagrodzenia może nie być wystarczających dowodów. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem udowodniany może być wszelkimi środkami wynikającymi z przepisów Rozdziału 2 Działu III Kodeksu postępowania cywilnego. Jednakże w takich okolicznościach winno się brać pod uwagę tylko takie składniki wynagrodzenia, co do których nie ma najmniejszej wątpliwości, że zostały pracownikowi wypłacone (tak też: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt III AUa 831/16). Tym samym nie jest możliwe odtworzenie wynagrodzenia o oparciu o dane znajdujące się w aktach innych pracownika, pomimo tego, że był on pracownikiem tego samego zakładu, zajmował porównywalny stanowisku i mógł otrzymywał porównywalne wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat z całego okresu zatrudnienia ostatecznie okazał się niższy niż 250% i wyniósł jedynie 230,84%.

Reasumując, skoro wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250%, to ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do ponownego przeliczenia pobieranej przez niego emerytury z zastosowaniem art.110a ustawy, to jest z uwzględnieniem podstawy wymiaru wyliczonej na nowo zgodnie z art.15 ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i oddalił odwołanie jako bezzasadne.

SSR del. Magdalena Kimel